

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
 שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
 יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

אין צורך בניתוח ד"ר הרולד סרברו

שמי הוא ד"ר הרולד סרברו. נולדתי בדרום אפריקה, שם גם למדתי לימודי רפואה באוניברסיטת ויטס, ובשנת תשכ"א (1961) הוסמכתי כרופא. בהמשך התמחיתי באוניברסיטת ג'ון הופקינס בבולטימור ובאוניברסיטת קווינס באונטריו, ואחר כך שבתי לדרום אפריקה ופתחתי מרפאה עצמאית בתחום הגסטרו-אנטרולוגיה.

במשך השנים, נרקמה ידידות ביני לבין הרב נחמן ברנהרד, שכיהן כרבה של קהילת אוקספורד ביוהנסבורג, בה הייתי חבר. יום אחד - היה זה באחת משנות המ"ם (1980) המוקדמות - הוא הגיע אל המרפאה שלי כשבידיו ערימת צילומי רנטגן ואמר לאחות האחראית שהוא חייב לפגוש אותי מיידית בנוגע לנושא דחוף ביותר.

אותו יום היה יום עמוס במיוחד עבורי, אך ידעתי שהוא לא היה מתעקש כך לולא היה מדובר באמת במשהו חשוב. לכן, סיימתי לבדוק את המטופל שהיה אצלי, והזמנתי את הרב ברנהרד להיכנס למשרדי.

הוא הציג בפניי את הדילמה שלו: אחת מחברות קהילתו, אישה מבוגרת, הייתה מאוד חולה. צילומי רנטגן הראו שהיא חייבת לעבור ניתוח דחוף, אך על פי בקשתה, הוא נועץ ברבי מליובאוויטש, והרבי אמר שלא תבצע את הניתוח.

אחרי ששמעתי את דבריו, שאלתי, "מה בדיוק אתה מבקש שאעשה?"

"תבחן את צילומי הרנטגן", אמר הרב ברנהרד.

כעת, חשוב לציין שבאותם הימים לא היו בנמצא סריקות MRI, ולא אולטרה-סאונד, וכמו כן לא עמדו אז לרשותנו רבות מהבדיקות המתקדמות והמשוכללות שקיימות כיום. צילומי רנטגן שימשו ככלי אבחוני מרכזי - במיוחד במסגרת הליך אבחוני המכונה פיאלוגרפיה תוך-ורידית (intravenous pyelography, IVP), סדרת צילומי רנטגן של מערכת הכליות ודרכי השתן

לאחר הזרקה תוך-ורידית של חומר ניגוד המכיל יוד (האטום לקרני רנטגן).

הבטתי בצילומים, והבחנתי בבירור שלגברת זו יש גידול ממאיר בקוטב העליון של הכליה הימנית - היה שם גידול בעל נפח גדול.

"אם אלו צילומי הרנטגן ששלחת לרבי, הרי הם מראים בבירור על הימצאות של סרטן כאן", אמרתי.

"אני יודע", אמר, "אך הרבי אומר שלא לנתח את הגברת הזו".

"הרב ברנהרד", אמרתי לו, "יש כאן גידול סרטני גדול. אתה רב ולא רופא - אינך יכול להתערב בטיפול הרפואי של חולה. האישה הזו זקוקה לניתוח בדחיפות".

"חייבת להיות סיבה רצינית מדוע הרבי היה כה נחרץ בנוגע לכך שהיא לא תעבור את הניתוח", ענה הרב.

בשלב זה כבר התחלתי להיות קצר רוח. הייתי עסוק מאוד, עם חדר המתנה מלא במטופלים, ועם פיגור בלוח הזמנים. יכולתי להבחין בבירור בסרטן, והרגיזה אותי

«

ומה היה קורה אילו הייתה נשלחת לניתוח? הם היו מנתחים אותה לשווא, ולא היו מוצאים דבר. אך היא הייתה נחשפת ללחץ מיותר, והייתה נאלצת לעבור הרדמה הכרוכה בסיכונים כשלעצמה, במיוחד אצל אנשים מבוגרים. לכן, העובדה שעצתו של הרבי הצילה אותה מכל זה, אינה עניין של מה בכך כלל וכלל.

הרגע שבו קלטנו מה בעצם קרה כאן, היה רגע מדהים של הכרה, הן עבורי והן עבור הרב ברנהרד. זו הדרך היחידה שבה אני יכול לתאר זאת - רגע מדהים של הכרה בכך שהרבי, ממרחק אלפי קילומטרים, וללא הכשרה רפואית כלשהי, ידע מה הכי נכון עבור אישה זו.

אחר כך, בשנים הבאות, בכל פעם שנפגשתי עם הרב ברנהרד בסעודות שבת או חג, היינו נזכרים באותו מאורע. הלקח עבורי מהסיפור הזה הוא שצריך להקשיב לדעתו של כל אדם, שהרי, כדברי הפסוק במשלי, "לִפְנֵי שֹׁפֵר - גִּאֹן, וְלִפְנֵי כְּשָׁלוֹן - גְּבֵה רוּחַ" - יהירות מובילה למפלה. בהתחלה התרגזתי, אך לבסוף עמדתי נדהם. המאורע הזה השפיע עלי עמוקות, שכן בעקבותי התחלתי לקרוא הרבה מכתביו ותורותיו של הרבי, ואפילו שלא היה לי מעולם שום קשר אישי איתו, הושפעתי עמוקות מחכמתו העצומה.

ד"ר הרולד סרברו הוא רופא, יזם ומחברם של כמה ספרים. הוא שימש נאמן בתכנית מענקי ההעצמה של נשיא דרום אפריקה נלסון מנדלה. הוא רואיין ביוהנסבורג, דרום אפריקה בחודש מנחם אב תשע"ד (2014).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז (1956) — אחרי שקיבל את הכרך הראשון בסדרת ספרי 'באר החסידות' של הסופר מר אליעזר שטיינמן, שלח לו הרבי מכתב בו העיר כי כדאי שיציין בספר מראי מקומות למקורות, לתועלת הקורא המבקש להעמיק ולהרחיב את ידיעותיו בנושא. כמו כן ציין הרבי כי כדי להצליח לסקור ולהעביר כראוי את רעיונותיה של תורת החסידות, לא די בכך שהמחבר יחקור את אותם הרעיונות, אלא חובה עליו גם לאמץ לעצמו אורח חיים תואם, ולחוות את הדברים באופן אישי.¹ כו בשבט

1 אגרות קודש, כרך יב, עמ' שיג

העובדה שמישהו שאינו רופא אומר, "לא לנתח", כאשר מצבה של המטופלת הזו דרש בבירור ניתוח דחוף.

למרות זאת אמרתי, "תן לי להסתכל שוב בצילומי הרנטגן". תוך כדי ששבתי ועיינתי בערימת צילומי הרנטגן, הבחנתי ששמה של המטופלת - שהיה קשה לקריאה והופיע בקטן בתחתית הלוחות - היה גב' פנדמובה. מיד שאלתי את הרב ברנהרד, "ממתי אתה נותן את שירותיך גם ללא יהודים?"

"אני לא", ענה הרב.

"גברת פנדמובה היא יהודייה?", שאלתי.

"אני לא יודע על מה אתה מדבר", אמר הרב. "שמה של האישה הוא גב' לוי".

בחנתי את הצילומים שוב מקרוב, ואמרתי לו, "על צילומי הרנטגן הללו רשום שמה של גב' פנדמובה, אך על הדו"ח של הרדיולוג מופיע שמה של הגב' לוי. אני הולך להתקשר למרכז הרפואי שבו בוצעו הצילומים הללו".

אחרי שהצלחתי להשיג את הרדיולוג האחראי, שאלתי אותו, "בתאריך המסוים הזה, כמה בדיקות IVP ביצעתם?"

הוא בדק ואמר, "שתיים - האחת לאישה בשם גב' לוי, והשנייה למישהי בשם גב' פנדמובה".

"יש לך בעיה רצינית, ידידי", אמרתי לו, "משום שלקחת את הצילומים של הגב' פנדמובה, והכנסת אותם לתיק שעליו רשום גב' לוי, ודיווחתם על אותה גב' לוי כעל מי שסובלת מסרטן; אך הסרטן למעשה מצוי אצל הגב' פנדמובה. מוטב שתגיע אל משרדי כמה שיותר מהר כדי לסדר את העניין הזה, כי הגברת הזו עמדה לעבור ניתוח שהיא בכלל איננה זקוקה לו.

למרבה המזל, נשלחו הצילומים הללו אל מעבר לים, שם היא ביקשה לקבל ייעוץ דתי, ונאמר לה שלא לבצע את הניתוח. הייתה זו עצה מעולה, שכן היא הצילה למעשה שלושה אנשים: ראשית, היא הצילה את הגב' לוי מניתוח מיותר, בנוסף, בזכותה תזכה הגב' פנדמובה לעבור את הניתוח החיוני שהיא זקוקה לו, וגם - היא מצילה אותך מתביעה משפטית בגין רשלנות רפואית".

בסופו של דבר הגב' לוי לא עברה שום ניתוח. היא סבלה מדלקת חריפה בדרכי השתן, אך לא מסרטן, וברגע שזה אובחן כראוי, היא הגיבה מיידית לטיפול המתאים. היא החלימה ושגשגה, וסבלה חלף ועבר כלא היה.

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015